

## Την πατήσαμε σύντροφε

Τις επόμενες ημέρες ξεκινούν οι διεργασίες για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στην Ε.Ε., που μεταξύ άλλων θα συζητήσει το μέλλον της Ελλάδας. Μιας χώρας που είναι μονόδρομος να παίρνει συνεχώς μέτρα λιτότητας. Ή μήπως όχι; Μήπως η λέξη μονόδρομος είναι κάπως υπερβολική, ειδικά όταν χρησιμοποιείται από πολιτικούς που εκπροσωπούν μία πολύχρωμη και γεμάτο εναλλακτικούς δρόμους Αριστερά;

Τι συμβαίνει και δεν υπάρχει άλλος δρόμος; Τελικά πού θέλουμε να φτάσουμε και δεν πάμε από άλλο πιο ήρεμο δρόμο; Το 2009 μας είπαν ότι «Η Ελλάδα έχει δύο προβλήματα: Έλλειμμα ισοζυγίου (Εισαγωγές – Εξαγωγές) και Δημόσιο Έλλειμμα. Αυτά τα δύο τροφοδοτούν το μεγάλο χρέος που έχει διαχρονικά. Ειδικά τα τελευταία χρόνια λέγαμε και ψέματα. Όλα στηρίζονται στο Έλλειμμα αξιοπιστίας της χώρας».

Από το Μάιο του 2010 επιλέξαμε τη μείωση δαπανών του Δημοσίου και τη μείωση της γενικής ζήτησης για να μειωθούν και τα δύο ελλείμματα. Η αξιοπιστία μας εξαρτάται ανάλογα με τα κέφια της τρόικας και αν προωθούμε τους παραπάνω στόχους μείωσης των ελλειμμάτων. Στο τέλος του 2012 μετά από 5 χρόνια λιτότητας, η τρόικα απαίτησε μέτρα ύψους 11,5 δις συν 2 δις για την απόκλιση του 2012. Εμείς μέσω της φρεσκοεκλεγμένης κυβέρνησης συμφωνήσαμε και προωθούμε τα μέτρα ήδη στον προϋπολογισμό του 2013. Όλα καλά; Δεν υπάρχει καλά ή άσχημα. Είναι μονόδρομος.

Μονόδρομος για τι; Τι είναι αυτό που θέλουμε να πετύχουμε στην κοινωνία μας; Μα φυσικά, όπως λένε τα μνημόνια είναι να μειωθεί η ζήτηση και η επανατοποθέτηση της χώρας στα Βαλκάνια. Άρα; Άρα ο μονόδρομος είναι άλλα 4 χρόνια μείωσης εισοδημάτων, 4 ακόμα χρόνια υπανάπτυξη έως ότου η ζωή των Ελλήνων να συγκρίνεται με άλλες ανταγωνιστικές προς Βαλκάνια χώρες. Αυτός είναι ο στόχος. Να μειωθεί το ΑΕΠ της χώρας, άρα και οι μισθοί, άρα η χώρα να γίνει πιο εύκολα εκμεταλλεύσιμη...για επενδύσεις.

Οι άμεσες ξένες επενδύσεις (ΑΞΕ) είναι μεταφορές χρημάτων σε υποδομές, ενώ οι επενδύσεις χαρτοφυλακίου είναι μεταφορές χρημάτων σε άυλες μορφές κεφαλαίου, μετοχές, αμοιβαία κ.λ.π. Οι ΑΞΕ ελέγχονται άμεσα από τους επενδυτές. Λόγω νέων οικονομικών όρων οι παλιές Πολυεθνικές Επιχειρήσεις έγιναν ΑΞΕ γιατί ο όρος Πολυεθνικές άρχισε να φοβίζει τις κοινωνίες. Μία μορφή των ΑΞΕ είναι οι Ζώνες ελεύθερου Εμπορίου ή Ζώνες ειδικής φορολογίας που εφαρμόστηκαν πρώτα στα σύνορα Μεξικό και Η.Π.Α. με πολύ καλά αποτελέσματα για τους επενδυτές.

Η Ελλάδα μια χώρα εντός Ε.Ε., εντός Ευρώπης μετατρέπεται σε μέρος ευκαιριών για τους κεφαλαιούχους ανά τον κόσμο, με ελάχιστο μισθολογικό κόστος, χωρίς Κρατικούς ελέγχους – το Κράτος πρέπει να μικρύνει πολύ-, με ελάχιστη πολιτική αντίδραση – τα ΜΜΕ παίζουν το ρόλο του διαχειριστή- και χρησιμοποιείται ως παράδειγμα για χώρες με περίπου ίδια χαρακτηριστικά κεφαλαίου και εργασίας, όπως στα Νότια της Ευρώπης και στα Ανατολικά της. Έτσι δημιουργείται με τεράστια νέα περιοχή – οι περιφερειακές χώρες είναι 15 με 20 -, ενώ οι χώρες που ελέγχουν σήμερα το πιο δυνατό κεφαλαιοκρατικό παίκτη, το τραπεζικό, κερδίζουν τις υπεραξίες από τις επενδύσεις τους στην περιφέρεια. Φυσικά σε μία χώρα περιφέρειας δεν θα μειωθεί σε όλους το εισόδημά τους. Θα υπάρχουν πεφωτισμένες ηγεσίες και επιχειρηματίες, που είτε πιστεύουν είτε μπορούν να προωθήσουν αυτό το δρόμο. Έναν δρόμο ανάπτυξης κερδών και αναδιανομής εισοδημάτων προς τα πάνω.

Το 2009 πιστέψαμε τον ΓΑΠ γιατί ήταν μοντέρνος άνθρωπος και είχε ένα όραμα μεταρρυθμίσεων για την Ελλάδα. Τον στηρίξαμε σε πολύ σοβαρές αποφάσεις διότι εμπιστευόμασταν το συνολικό σχέδιο να αλλάξει επιτέλους η Ελλάδα.

Δυστυχώς δεν ήταν. Την ίδια μπανανόφλουδα πατήσαμε στα 1999-2000 με τους εκσυγχρονιστές όταν τότε πιστέψαμε ότι για όλα φταίει η λειτουργία του Δημοσίου και έπρεπε να μπουν απλά κάποια ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια στις ΔΕΚΟ και όλα θα πάνε καλύτερα. Ο Σημίτης εννοούσε να μπει ο κόσμος στο χρηματιστήριο και να γίνουμε τζογαδόροι.

Έχοντας αλλάξει ήδη 4 φορές κόμμα, χωρίς να αφήνω τις ιδέες του χώρου που ανήκω, εγώ και πολλοί άλλοι της γενιά μου αισθανόμαστε τουλάχιστον προδομένοι. Είναι λυπηρό που η Δημοκρατική Αριστερά κάνει ό,τι μπορεί να περάσουν τα μέτρα γιατί λέει έτσι θα παραμείνουμε στο Ευρώ. Μα τα μέτρα αυξάνουν την ύφεση. Μήπως παίρνετε τα μέτρα απλά και μόνο επειδή πιστεύετε ότι κάποτε οι Ευρωπαίοι θα αλλάξουν στάση; Μα, αυτοί που κινούν τα νήματα στη σημερινή Ε.Ε. βγάζουν χρήματα. Προωθούν το δικό τους σχέδιο. Πού είναι η Αριστερή ανάλυση, η μαρξιστική ανάλυση του Καπιταλισμού βρε αδελφέ; Ποιος κερδίζει από τα μέτρα; Φταίει ο λαός που δεν έχει καλή νοοτροπία; Αυτά μου φαίνονται ολίγον Φιλελεύθερα. Είναι σαν να ζητάς από την κυβέρνηση του Πεκίνο να δώσει Δημοκρατικές ελευθερίες σε μία Νοτιοανατολική του επαρχία. Ή τις ΗΠΑ να ζητήσουν από τις πολυεθνικές τους να δώσουν αυξήσεις στους εργαζόμενους του Μεξικό ή της Ινδίας. Μα, μ' ένα τέτοιο σύστημα κερδίζουν αυτοί που ελέγχουν κάθε τόσο τα χρήματα, ή τα μέσα παραγωγής, όπως λέγαμε παλιότερα.

Έχοντας την εμπειρία κοντά 20 χρόνων της νεοφιλελεύθερης στροφής των σοσιαλιστικών κομμάτων χάνοντας την καρδιά και την ψυχή τους, που είναι η μαρξιστική ανάλυση, δεν θα ξαναγίνει το λάθος. Είναι λυπηρό ότι την πατήσαμε για άλλη μια φορά. Είναι ώριμες οι πολιτικές συνθήκες για να δει η γενιά μας επιτέλους μία κυβέρνηση με όραμα, με στόχο την κοινωνική ανάπτυξη και την πραγματική ισχυροποίηση της χώρας μας. Υπάρχει άλλος δρόμος ανάπτυξης έξω από τα μέτρα λιτότητας και διαλυθούν τα όνειρα των τραπεζικοοικονομικών συμφερόντων για την περιφερειοποίηση της Ε.Ε. Πάντα υπάρχουν άλλοι δρόμοι. Αρκεί να συμμετέχεις, να παλέψεις και να πιστέψεις σ' αυτό που πραγματικά ανήκεις. Στους προοδευτικούς και δημοκρατικούς πολιτικούς στόχους που στηρίζουν και προωθούν την ευημερία του κάθε ενός ξεχωριστά και συνολικά όλης της κοινωνίας.

Άκης Χουζούρης